

Búcsúszavak

KÖNYVKRITIKA - KÖVETÉSI TÁVOLSÁG - LXIII. évfolyam, 20. szám, 2019. május 17.

Simone de Beauvoir: Szelíd halál. Fordította Takács M. József. Jaffa Kiadó, Budapest, 2019, 154 oldal, 3150 Ft

Beauvoir írói erejét az mutatja, hogy egészen távolságtartó, semleges leírást képes adni a fájdalomról, önmaga tárgyilagos és pontos megfigyelőjeként. Erre jellegzetes példa a következő bekezdés: „Mama a hátán feküdvé, nyitott szájjal aludt. Arca viaszsárga volt, orra kiegyenesedett. Húgom és egy ápolónő virrasztott mellette. Hazamentem, Sartre-ral beszélgettem, Bartókot hallgattunk. Aztán este 11 óra körül elkapott a sírógörcs, ami majdnem ideg-összeomlássá fajult.” Ehhez a feljegyzéshez még hozzáfűzi: „elvesztettem az ellenőrzést önmagam fölött, valaki más sírt bennem.” A mássá-válás az egész szöveget átható tapasztalat. A lány mintegy azonosul az anyjával, önmagára vetett tekintete már csak az anya vonásait látja.